Εκλαμπρότατε προσκυνώ

Ο πατριωτισμός και νίκαις σας έκαμαν τους ανθρώπους να σε ονομάσουν ός άλλον Αρχιμήδη και ος οι Ρωμέη έναν καιρόν ετρόμαξαν από αυτόν ούτως και η τορηνοί ακούγοντας μώνον το έκλαμπρον όνομά σας πολύ μάλον να σας ιδούν και καρσί τους όστε όσον τρόμον έχεισες εις τας καρδίας των εχθρών τόσον θάρος παριγωρία και ελπίδα εις την γλικήν πατρίδα και μάλιστα εις ημάς τους διστιχείς σκλάβους (όπου υπέρ αυτής εσκλαβώθημεν) είναι πολλά μεγάλη όστε δεν έχω λέξεις διά να το παραστίσω και το περισσώτερον όπου μου επαριγώρισε την πηκρή σκλαβιά έμαθον ότι ερωτίσατε δια εμέ τον δούλον σας [] διά το οποίον ευχαρίστισα τον θεόν μεγάλως όπου και παρακαλώ το μεγάλον του όνομα να σας χαρίζη την ζωήν. Ίκουσα προσέτοι ότι η φησική σας συμπάθια αποφάσισε την ελευθερίαν μου και ότι δεν ηξεύρατε με ποίον τρόπον ημπορώ να ελευθεροθώ και ότι έως ώρας που μένω είναι διά αυτό και μόνον όταν αν ούτως έχει το πράγμα γίνετα ακόλυτος η ελευθερίαν μου το οποίον γνωρίζω εγώ είναι ούτο, ότι αν βρεθή κανένας μεγάλος Τούρκος λέγω πούναι εχμάλοστος και γίνη ιγτιστήριο τότε με δίδη ο πασάς. Μάλιστα τώρα καθώς εμάθαμε ότι επιάσατε κάπιον Ουρούτιν Μπιλιμάν και Κιουσελή και μαζί τους μερικούς καβάζιδες τους οποίους υπεραγαπά ο πασά εφέντη αυτός είναι ο τρόπος της ελευθερίας μου την οποίαν προσμένω από την εκλαμπρότητά σας – Είμαι εύελπις ότι θέλει τελιώση αύτη η [] μου ευσπλαχνιζόμενος εις την πολιχρώνιον σκλαβιάν μου, τόσον και αναπροσκυνόντας σας μένω.

Τη 20 Αυγούστου 1827. Μοθώνη. Ο Πατριώτης.

Χατζη Χριστος [1]

Προς τον εκλαμπρότατον λώρδ Κώχραν

Προσκυνιτώς